

nowaną wielkość limitu na dany okres, z uzasadnieniem zawierającym:

- 1) planowane w okresie bieżącym i wykonane w okresie ubiegłych 2 lat:
 - a) wartość produkcji sprzedanej ogółem (w mln zł) w cenach realizacji z grudnia 1984 r.,
 - b) wielkość produkcji podstawowych wyrobów (w jednostkach rzeczywistych),
 - c) wskaźniki jednostkowego zużycia energii elektrycznej lub paliw gazowych (kWh lub Nm³ na jednostkę miary wyrobu), ustalone dla podstawowych wyrobów, oraz wskaźniki jednostkowej elektrochłonności lub gazochłonności wyrażone w MWh lub Nm³ na 1 mln zł wartości produkcji sprzedanej w cenach realizacji z grudnia 1984 r.,
 - d) wielkość produkcji energii elektrycznej (brutto) własnych urządzeń prądowców.
- 2) efekty wynikające z realizacji przedsięwzięć oszczędnościowych (lub przyczyny niewykonania określonego przedsięwzięcia).

3. We wniosku o ustalenie limitu zużycia paliw gazowych należy ponadto określić:

- 1) proponowane minimalne dostawy dobowe gazu niezbędne do zabezpieczenia urządzeń produkcyjnych przed zniszczeniem,
- 2) wielkość limitu dobowego w poszczególnych stacjach zasilania.

§ 5. Wniosek o ustalenie limitu zużycia energii elektrycznej lub paliw gazowych składają użytkownicy do właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej w terminie 30 dni przed okresem, którego będzie dotyczył limit.

§ 6. Właściwe terenowo okręgowe inspektoraty gospodarki energetycznej w terminie do końca maja każdego roku uzgadniają z właściwym okręgiem energetycznym wielkość dopuszczalnego globalnego poboru mocy elektrycznej — w stanie równowagi bilansowej systemu elektroenergetycznego w taryfowych strefach szczytowych (rannej i wieczornej) poszczególnych miesięcy IV kwartału roku bieżącego oraz I, II i III kwartału roku następnego — przez użytkowników objętych limitowaniem poboru mocy elektrycznej zlokalizowanych na te-

renie działania danego okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej

§ 7. 1. Użytkownicy objęci limitowaniem poboru mocy elektrycznej w terminie do końca czerwca każdego roku są obowiązani złożyć odpowiedni wniosek do właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej o ustalenie limitu poboru mocy elektrycznej na okresy podane w § 3.

2. We wniosku o którym mowa w ust. 1, należy określić proponowaną wielkość limitu na dany okres, z uzasadnieniem zawierającym:

- 1) wielkość mocy zainstalowanych odbiorników,
- 2) wielkość mocy umownej,
- 3) wielkość mocy obrachunkowej w ostatnich 12 miesiącach, z uwzględnieniem poszczególnych miesięcy,
- 4) wielkość średniogodzinnej poboru mocy elektrycznej w strefie szczytu rannego i wieczornego w okresach podanych w § 3.

3. Do wniosku o którym mowa w ust. 2, należy dołączyć:

- 1) harmonogram pracy urządzeń techniczno-produkcyjnych i odbiorników energochłonnych, uwzględniający techniczno-organizacyjne możliwości przesunięcia czasu ich pracy poza strefy szczytowe, ograniczenia pobieranej mocy lub wstrzymania ruchu określonych urządzeń w godzinach taryfowych stref szczytowych,
- 2) plan mocy dyspozycyjnej własnej elektrowni (elektrociepłowni), uzgodniony z właściwym okręgiem energetycznym.

4. Na żądanie okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej użytkownik powinien dołączyć do wniosku dziennik zużycia energii i poboru mocy elektrycznej.

§ 8. Okręgowe inspektoraty gospodarki energetycznej w terminie 15 dni przed okresem, którego limity dotyczą, zawiadamiają użytkowników objętych limitowaniem, dostawców energii i mocy elektrycznej oraz dostawców paliw gazowych o wielkości ustalonych limitów.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej:
J. Woźniak

117

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ I PALIWOWEJ

z dnia 13 marca 1987 r

w sprawie okresów i szczegółowych zasad ustalania limitów zużycia oleju opałowego na cele wytwórcze.

Na podstawie § 4 ust. 2 pkt 3 lit. a) i c) uchwały nr 208 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie ograniczeń w użytkowaniu niektórych rodzajów paliw i energii w latach 1986—1990 (Monitor Polski Nr 48, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Limity zużycia oleju opałowego, z zastrzeżeniem ust. 2, ustala się na okresy kwartalne.

2. Dla przedsiębiorstw rolno-spożywczych, w których produkcja jest okresowa (np. cukrowni), ustala się roczne limity zużycia oleju opałowego.

§ 2. 1. Właściwe terenowo okręgowe inspektoraty gospodarki energetycznej ustalają limity zużycia oleju opałowego dla poszczególnych użytkowników, biorąc pod uwagę:

- 1) globalną wielkość zużycia oleju opałowego przeznaczonego na limity dla zakładów zlokalizowanych na terenie działania okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej,
- 2) potrzeby użytkownika przedstawione we wniosku do okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej o ustalenie limitu zużycia oleju opałowego.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, należy określić proponowaną wielkość limitu na dany okres, z uzasadnieniem zawierającym.

1) planowane w okresie bieżącym i wykonane w okresie ubiegłych 2 lat:

- a) wartość produkcji sprzedanej ogółem (w mln zł) w cenach realizacji z grudnia 1984 r.,
- b) wielkość produkcji podstawowych wyrobów (w jednostkach rzeczywistych),
- c) wskaźniki jednostkowego zużycia oleju opałowego na jednostkę produkcji wyrobu — dla podstawowych wyrobów,

2) efekty wynikające z realizacji przedsięwzięć oszczędnościowych (lub przyczyny niewykonania określonego przedsięwzięcia).

§ 3. Wniosek o ustalenie limitu zużycia oleju opałowego składają użytkownicy do właściwego terenowo okręgowego inspektoratu gospodarki energetycznej w terminie 30 dni przed okresem, którego będzie dotyczył limit.

§ 4. Okręgowe inspektoraty gospodarki energetycznej w terminie 15 dni przed okresem, którego limit dotyczy, zawiadamiają użytkowników objętych limitowaniem oraz Centralę Produktów Naftowych w Warszawie o wielkości ustalonych limitów.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materialowej i Paliwowej:
J. Woźniak

118

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ I PALIWOWEJ

z dnia 13. marca 1987 r.

w sprawie uprawnień okręgowych inspektoratów gospodarki energetycznej do dokonywania zmian ustalonych limitów zużycia węgla kamiennego, oleju opałowego, energii i mocy elektrycznej oraz paliw gazowych.

Na podstawie § 8 ust. 1 uchwały nr 208 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie ograniczeń w użytkowaniu niektórych rodzajów paliw i energii w latach 1986—1990 (Monitor Polski Nr 48, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Właściwy terenowo okręgowy inspektorat gospodarki energetycznej może zmienić ustalony limit zużycia węgla kamiennego, oleju opałowego, energii i mocy elektrycznej oraz paliw gazowych — w ramach globalnych wielkości limitów, przydzielonych do podziału na dany okres dla użytkowników objętych limitowaniem — w terminie 20 dni przed upływem okresu, którego dotyczy limit.

2. Zmiana maksymalnego limitu dobowego zużycia gazu ziemnego i koksowniczego powinna dotyczyć wy-

łącznie okresu przyszłego i być dokonana w terminie 3 dni przed rozpoczęciem okresu, na który ustalono limit.

§ 2. 1. Zmiany ustalonego limitu, o którym mowa w § 1, dokonuje się na wniosek użytkownika.

2. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy określić przewidywaną zmianę wielkości produkcji przemysłowej lub produkcji energii elektrycznej z własnych urządzeń i uzasadnić potrzebę zmiany limitu.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materialowej i Paliwowej:
J. Woźniak

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ I PALIWOWEJ

z dnia 13. marca 1987 r.

w sprawie gromadzenia zapasów węgla kamiennego przeznaczonego na cele wytwórcze.

Na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 208 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1985 r. w sprawie ograniczeń w użytkowaniu niektórych rodzajów paliw i energii w latach 1986—1990 (Monitor Polski Nr 48, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Użytkownicy zużywający węgiel kamienny przeznaczony na cele wytwórcze (technologiczne i grzewcze) są obowiązani gromadzić zapasy węgla kamiennego w taki sposób, aby odpowiadały one w dniu 31 grudnia każdego roku wskaźnikom określonym w wytycznych dotyczących gromadzenia zapasów węgla kamiennego, stanowiących załącznik do zarządzenia.

2. Zapasy, o których mowa w ust. 1, należy obliczać

na podstawie planowanego średniodobowego zużycia węgla kamiennego w I kwartale roku następnego.

§ 2. Gromadzenie zapasów węgla kamiennego zgodnie z wytycznymi wymienionymi w § 1 nie dotyczy koksowni, w których zapas powinien być równy pojemności składowisk, a także zakładów przemysłu spożywczego użytkujących węgiel okresowo, w których wysokość zapasu jest uwarunkowana przebiegiem produkcji.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materialowej i Paliwowej:
J. Woźniak